

Ipari tájjá alakulnak át turisztikai tájaink

2013. 8. 12.

Két készülő erdélyi beruházás környezetvédelmi veszélyeiről értekeztek az EMI-táborban pénteken. A Rétyre tervezett osztrák Schweighofer-fafeldolgozóról és a verespataki cianidos aranybányáról elhangzott: megnyitásukat a civil társadalom összefogásával még meg lehet akadályozni, előbbi esetben az augusztus 22-ei közmeghallgatáson való részvételre buzdítottak.

Benedek Erika, a Kovászna Megyei Tanács néppárti önkormányzati képviselője elmondta, a Schweighofer fafeldolgozó konszern munkálatai nyomán már látványos változások tapasztalhatók a háromszéki Réty környékén. „Több tucat hektárnyi termőterület lebetonozása történik, óriási gépekkel folyik a terület egyengetés, a turisztikai táj átalakul ipari tájjá” – ismertette tapasztalatait az Erdélyi Magyar Néppárt Önkormányzati Tanácsának elnöke. Hozzáfűzte: az ipari méretű fakitermelés ökológiai és társadalmi veszélyeket jelent. Úgy vélekedett, az osztrák multinacionális cég hiába juttat a helyi költségvetésbe összegeket, ha a tervek szerint a rétyi utcákon mintegy hat percenként elhaladó fahordó kamionok az útburkolatban és a lakóházakban maradandó károkat okoznak. Mi több, a magasan képzett erdőipari szakemberek székelyföldi hiánya miatt a vélhetően Brassóból és környékéről betelepítendő alkalmazottak a régió etnikai arányainak a módosításához

vezetnek – mondta a megyei tanácsos. Kijelentette: mivel Ausztriában törvények tiltják a tarvágást, „a természeti erőforrások kihelyezett cégek és területvásárlás révén történő kisajátítása nem más, mint gyarmatosítás”. Benedek felhívta a figyelmet, hogy egyetlen talpalatnyi földet sem szabad eladni, az otthonunkkal játszunk, ha eladjuk földjeinket.

Király Melinda, Torockó néppárti önkormányzati képviselője elmondta, Verespatak és környéke számára a cianidos bányászat helyett a turizmus jelentene fenntartható fejlődést és hosszú távú profitot. Véleménye szerint az aranybánya csupán mintegy tizenöt évig biztosítaná az anyagi bevételeket. Az önkormányzati képviselő úgy vélekedett, a román kormány „eljutott egy zsákutcába”, és a kitermelést szorgalmazó Roşia Montană Gold Corporation rövidesen megkapja a környezetvédelmi engedélyt. A tervezett módszer révén a cián elpárolog, ugyanakkor eső formájában is szennyezné a talajt. Gátszakadás esetén, az Aranyost és a környező patakokat is ökológiai katasztrófa éri – sorolta a veszélyeket Király Melinda. Az Erdélyi Magyar Néppárt politikusa kifejtette: ha Torockón és a környező mintegy 30 településen a helyiek nem maradtak volna távol a tavaly decemberben megszervezett, a bányanyitásról szóló népszavazástól, jó eséllyel már elkezdődött volna a bányászat. Megjegyezte: „ha teret adunk a multiknak, akkor kiárusítjuk azokat a kincseket, amikkel mi gazdálkodhatnánk Erdélyben”.